

Maj

1 maj

Św. Józefa, rzemieślnika (*WD*) - w archidiecezji katowickiej (*Święto*)

Św. Augusta Schoefflera, m. († 1851)

św. Amatora bpa w Auxerre († 418)

św. Andeola m. († ok. 208)

św. Azafa bpa w Elwy († ok. 600)

św. Jeremiasza proroka († IV w. przed Chr.)

bł. Juliana z Valle kpł. zk. († XIV w.)

św. Oriencjusza bpa w Auch († V w.)

św. Peregryna zk. († 1345)

bł. Petroneli ksieni († 1355)

bł. Wiwalda ps. († 1320)

Św. Józef, Mążnek i Oblubieniec Najświętszej Maryi Panny Opiekun Pana Jezusa. Wywodził się z rodu króla Dawida. Mimo wysokiego pochodzenia nie posiadał żadnego majątku. Na życie zarabiał stolarstwem, ciesielką. Zaręczony z Maryją, stanął przed tajemnicą cudownego poczęcia. Postanowił wówczas dyskretnie się usunąć. Wprowadzony jednak przez anioła w tajemnicę, wziął Maryję do siebie, do domu w Nazarecie ([Mt 1-2; 13,55; Łk 1-2](#)). Podporządkowując się dekretowi o spisie ludności, udał się z Nią do Betlejem, gdzie urodził się Jezus. Po nadaniu Dziecięciu imienia i przedstawieniu Go w świątyni, w obliczu prześladowania ucieka z Matką i Dzieckiem do Egiptu. Po śmierci Heroda wraca do Nazaretu. Po raz ostatni Józef pojawia się na kartach Pisma Świętego podczas pielgrzymki z dwunastoletnim Jezusem

do Jerozolimy. Uważa się, że zmarł wcześniej, jeszcze przed rozpoczęciem nauczania publicznego przez Pana Jezusa. Apokryfy i pisma Ojców Kościoła wysławiają jego cnoty i niewysłowione powołanie - oblubieńca Maryi, żywiciela i wychowawcy Jezusa. Jest patronem Kościoła powszechnego, licznych zakonów krajów: Austrii, Czech, Filipin, Hiszpanii, Kanady, Portugalii, Peru, wielu diecezji, miast oraz patronem małżonków i rodzin chrześcijańskich, ojców sierot, a także cieśli, drwali, rękodzielników, robotników, rzemieślników wszystkich pracujących, uciekinierów. Patron dobrej śmierci.

W IKONOGRAFII św. Józef przedstawiany jest z Dziecięciem Jezus na ręku, z lilią w dłoni. Jego atrybutami są m. in. narzędzia ciesielskie: piła, siekiera, warsztat stolarski; bukłak na wodę, kij wędrowca, kwitnąca różdżka (Jessego), miska z kaszą, lampa, winorośl.

2 Maj

Atanazego Zygmunta Borysa Antonina Anatola

Św. Atanazego, biskupa i doktora Kościoła (*WO*)

Św. Zygmunta, króla, m. († 524)

św. Eksuperiusza, jego żony Zoe, ich synów Cyriaka i Teodula, mm. († ok. 127)

św. Windemialisa bpa m. († V w.)

Św. Atanazy Wielki, biskup, doktor Kościoła. Urodził się w 295 roku w Aleksandrii. W młodym wieku żył w odosobnieniu na pustyni egipskiej, gdzie spotkał św. Antoniego Pustelnika, swego mistrza. w 319 roku przyjął diakonat. Jako sekretarz biskupa Aleksandra brał udział w synodzie w Nicei (325) i przyczynił się do potępienia arian. Później został metropolitą Aleksandrii. Walka arian z Kościołem, w którą włączali się kolejni cesarze, rzuciła głęboki cień na życie i pasterzowanie Atanazego. Pięciokrotnie był zmuszany przez kolejnych władców do opuszczenia Aleksandrii i przebywania na wygnaniu. Trewir, Rzym, pustynia były miejscami jego 17-letniej banicji. Atanazy głosił chrześcijaństwo w Etiopii i Arabii. Był znakomitym kaznodzieją oraz wybitnym teologiem. Zmarł 2 maja 373 roku. Pozostawił traktaty. w "Żywocie św. Antoniego" dał podwaliny pod koncepcje życia zakonnego.

W IKONOGRAFII św. Atanazy przedstawiany jest w stroju biskupa rytu łacińskiego lub ortodoksyjnego. Czasami jako kardynał albo mnich. Jego atrybutami są: łódka, rylec, zwój.

3 Maj

Marii Piotra Teodozego Antoniny Aleksandra Świętosławy
Śwśw. Aleksandra, Ewencjusza, Teodula, mm. († ok. 119)
śwśw. Aleksandra żołnierza, Antoniny dz. mm. († pocz. IV w.)
śwśw. Diodora i Rodopiana, mm. († 305)
św. Juwenalisa bpa Narni († 376)
św. Piotra Cudotwórcy bpa († 922)
śwśw. małżonków Tymoteusza i Maury, mm. († 286)
bł. Marii Leonii Alodii Paradis (1840-1912)
bł. Emilii Bicchieri (1238-1314)
św Ansfrida z Utrechtu († 1010)
bł. Edwarda Józefa Rosaz (1830-1903)

Kult Maryi jako szczególnej Opiekunki Królestwa i Korony Polskiej datuje się co najmniej od Ślubów Jana Kazimierza (1 kwietnia 1656). Od 1923 roku święto obchodzone oficjalnie w całym kraju. Jan XXIII ogłosił Maryję Królowę Polski główną patronką kraju i niebieską opiekunką naszego narodu (1962).

4 Maj

Floriana Władysława Jana Marcina Antoniny Moniki Pelgii
Św. Floriana, męczennika (WO)
W archidiecezji katowickiej i diecezji warszawsko-praskiej - patrona archidiecezji (WO)
Św. Antoniny m. († III/IV w.)

św. Gotarda bpa w Hildesheim († 1038)
 bł. Jana Marcina Moyë kpł. misjonarza († 1793)
 św. Kurkodoma dk. († III w.)
 św. Pelagii dz. m. († III/IV w.)
 św. Sacerdota bpa z Limoges († 720)
 św. Sylwana bpa Gazy m. († pocz. IV w.)
 św. Weneriusza bpa († 409)

Św. Florian, żołnierz, męczennik. Dowódca wojsk rzymskich (?). Podczas prześladowania chrześcijan przez Dioklecjana został aresztowany wraz z 40 żołnierzami i przymuszony do złożenia ofiary bogom. Wobec odmowy wychłostano go i poddano torturom. 4 maja 304 roku uwięzono mu kamień młyński do szyi i zrzucono do rzeki Enns.

W XV wieku na prośbę księcia Kazimierza Sprawiedliwego sprowadzono część relikwii Świętego do Krakowa. Ku jego czci wybudowano na Kleparzu kościół. Kiedy w 1528 roku pożar strawił tę część Krakowa, ocalała jedynie ta świątynia. Odtąd zaczęto św. Floriana czcić w całej Polsce jako patrona podczas klęsk pożaru, powodzi i sztormów. Patron Austrii, Bolonii, Krakowa; hutników, strażaków, kominiarzy.

W IKONOGRAFII św. Florian przedstawiany jest jako oficer rzymski z naczyniem - gaszący pożar. Czasami jako książę. Bywa, że w ręku trzyma chorągiew.

Jego atrybutami są: kamień młyński u szyi, kolczuga, krzyż, czerwony i biały krzyż, miecz, palma męczeńska, płonący dom, orzeł, tarcza, zbroja.

5 Maj

Stanisława Hilarego Waldemara Ireney Gotarda Juty Anioła Piusa Dominika Sulprycjusza
 Św. Stanisława Kazimierczyka, prezbitera (WD)Bł. Juty z Chełmży, wdowy, pustelnicy
 (1220?-1260)

św. Anioła kpł. m. († 1225)

bł. Benwenuta z Recanati mn. († 1289)

św. Eulogiusza bpa Edessy († 383)

św. Eutymiusza m. († 305)

św. Geruncjusza bpa († V w.)

św. Hilarego bpa Arles († 449)

śwśw. Ireneusza, Peregryna, Ireney, mn. († ok. 300)

św. Jowiniana († ok. 260)

św. Maksyma bpa Jerozolimy († ok. 350)

bł. Nuncjusza Suiprizio robotnika († 1836)

św. Sacerdota bpa Saguntu († VI w.)

św. Teodora bpa Bolonii († VI w.)

Św. Stanisław Kaźmierczyk, kapłan. Urodził się w 1433 roku w Kazimierzu, wówczas osobnym miasteczkiem pod Krakowem. Ojciec był tkaczem, a zarazem rajcą miejskim. Stanisław ukończył Akademię Krakowską w 1461 roku. Następnie wstąpił do zakonu kanoników regularnych przy

kościół Bożego Ciała. Otrzymał święcenia kapłańskie (1462/1463?), pełnił obowiązki magistra nowicjuszków oraz kaznodziei. *"Dla wielu był przewodnikiem na drogach życia duchowego"* - powiedział o nim Jan Paweł II. Stanisław prowadził życie pełne modlitwy, wyrzeczeń i umartwień. Przeżył 33 lata w klasztorze.

Zmarł 3 maja 1489 roku w opinii świętości. Pochowano go pod posadzką kościoła Bożego Ciała, zgodnie z jego pokorną prośbą, aby wszyscy go deptali. Elewacja relikwii odbyła się w 1632 roku.

Beatyfikowany przez Jana Pawła II w 1993 roku. w niedzielę, 17 października 2010 r., w Rzymie papież Benedykt XVI dokonał kanonizacji sześciu osób, w tym - Stanisława Kazimierczyka.

6 Maj

Filipa Jakuba Judyty Franciszka Juranda Benedykty Dominika Lucjana Jana

Bł. Bartłomieja Pucci mn. († 1330)

św. Benedykty dz. († V w.)

św. Eadberta bpa z Lindisfarne w Brytanii († 698)

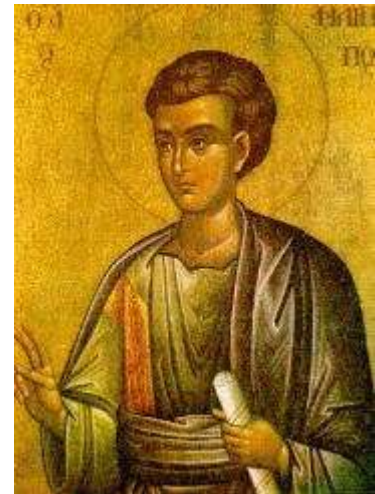
św. Ewodiusza bpa Antiochii m. († 67)

św. Franciszka de Montmorency-Laval bpa Quebecu († 1708)

św. Protogenesa bpa Karrha w Mezopotamii († IV w.)

św. Teodota bpa z Cyrinii († ok. 325)

Św. Filip, Apostoł, męczennik (+ i w). Pochodził z Betsaidy nad jeziorem Galilejskim. Uczeń Jana Chrzciciela. Powołany przez Jezusa zostaje jednym z dwunastu Jego uczniów (J 1,43-46). Wspominają go Ewangelie: kiedy do Mistra przyprowadza Natanaela (J 1,43-48), podczas rozmnożenia chleba i ryb (J 6,1-7), gdy Grecy pragną spotkać Jezusa (J 12,21-22) oraz na Ostatniej Wieczerzy (J 14,7-10). Jego dalsze dzieje nie są zapisane. Tradycja podaje, że Filip głosił Ewangelię w krainie Partów Grecji, Scytii, Lidii, Frygii, Azocie. Tam został ukrzyżowany (ukamienowany?). Jest patronem Antwerpii oraz piłśniarzy i czapników.

W IKONOGRAFII św. Filip przedstawiany jest z krzyżem, z pastorałem, ze zwojem. Czasami trzyma w ręku kamienie - znak męczeństwa. Towarzyszy mu anioł.

Św. Jakub, Apostoł zwany Mniejszym lub Młodszym (+ 62). Był (Mk 15,40) synem Kleofasa i Marii, rodzonym bratem św. Judy Tadeusza, krewnym Jezusa. Pochodził z Nazaretu. Po opuszczeniu przez św. Piotra Jerozolimy pierwszy biskup w tym mieście. Odgrywał poważną rolę jako gospodarz tzw. Soboru Apostolskiego. Poniósł śmierć męczeńską - strącony ze szczytu

świętyni, a następnie ukamienowany. Pisz o tym w "Dawnych dziejach Izraela" Józef Flawiusz (XX, XI, 1).

Św. Jakub jest patronem dekarzy.

W IKONOGRAFII św. Jakub przedstawiany jest w tunice i płaszczu, z mieczem oraz z księgą. Czasami jako biskup rytu wschodniego.

Jego atrybutami są także: halabarda, kamienie, korona w rękach, torba podróżna, zwój.

7 Maj

Ludmiły Benedykta Gizeli Augusta Sławy Reginalda Flawii Floriana Róży Jana

Bł. Gizeli, królowej, ksieni (985 - 1060)

św. Jana bpa w Beverley († 721)

św. Kwadratusa m. († ok. 257)

św. Piotra bpa Pawii († 743)

bł. Róży Venerini dz. zk. († 1728)

Bł. Gizela, królowa, ksieni (985-1060). Ojcem jej był Henryk II, książę Bawarii, matką Gizela Burgundzka. Wyszła za mąż za Stefana I, króla Węgier. Miała jedyne go syna Emeryka, który zginął w wieku 24 lat. Obaj z ojcem byli kanonizowani. Bł. Gizela przeszła do historii jako królowa zaangażowana w dzieło chrystianizacji Węgier. Była fundatorką wielu klasztorów i kościołów. Po śmierci męża w 1038 roku doznała dążeń i prześladowań ze strony pretendentów do tronu oraz odradzającego się pogaństwa. Przy pomocy swego brata Henryka II, cesarza, powróciła do Niemiec. Wstąpiła do benedyktynek w Niedernburg. Zmarła jako ksieni tegoż opactwa.

W IKONOGRAFII bł. Gizelę przedstawia się jako królową w koronie. Jej atrybutem jest model kościoła i różaniec.

8 Maj

Stanisława Julii Ulryki Wiktora Lizy

Św. STANISŁAWA BISKUPA I MĘCZENNIKA

Głównego Patrona Polski i archidiecezji krakowskiej, lubelskiej, poznańskiej i warszawskiej oraz diecezji kieleckiej, płockiej, sandomierskiej, świdnickiej i tarnowskiej (UROCZYSTOŚĆ)

św. Agacjusza setnika m. († 303)

bł. Amata Ronconi († 1266)

św. Arseniusza dk. ps. († III/V)
 św. Benedykta II pp. († 685)
 św. Bonifacego IV pp. († 615)
 św. Dionizego bpa († IV w.)
 św. Helladiusza bpa († IV w.)
 św. Piotra mn. bpa († 1174)
 bł. Piotra Rogue kpł. zk. m. († 1796)
 bł. Ulryki Nisch zk. († 1913)
 św. Wiktora m. († ok. 303)
 św. Wirona bpa († ok. 700)

To wspaniały patron również naszych czasów, które podobnie jak wiek XI są epoką społecznego przesilenia. Albo jesteśmy członkami stronnictwa Bolesława Śmiałego - orędownika rozwiązań i prywaty, lekceważenia związków rodzinnych i tradycji, zepchnięcia Kościoła na margines, albo opowiadamy się po stronie **biskupa Stanisława** - wiernego nauce Bożej i Kościołowi. Wprawdzie w przeszłości starcie się dwóch postaw zakończyło się śmiercią męczeńską Stanisława, ale przecież prawdziwą klęskę poniósł Bolesław.

9 Maj

Pachomiusza Grzegorza Mikołaja Bożydara Katarzyny Lutogniewa Karoliny
 Św. Pachomiusza Starszego, pustelnika
 św. Geroncjusza bpa z Cervii m. († 501)
 św. Hermasa († I/II w.)
 bł. Marii Teresy od Jezusa Gerhardinger zk. († 1879)
 bł. Mikołaja Albergata mn. († 1443)
 św. Katarzyny z Bolonii (1413-1463)

Św. Pachomiusz Starszy, pustelnik. Urodził się około 287 roku w Sne (Górny Egipt). Po okresie służby wojskowej przyjął chrzest. Wkrótce potem udał się na pustynię, gdzie podjął życie w surowej ascezie. Wobec licznie gromadzących się wokół niego mnichów wybudował duży klasztor w Tabennesi, następnie kolejne. Ułożył "Regułę", kładąc podwaliny pod zorganizowane życie pustelnicze. Jest ojcem cenobizmu ewangelicznego

życia we wspólnotach. Zmarł 9 maja 347 roku.

10 Maj

Beatryczy Izydora Antonina Jana Antoniny Symeona Gordiana Damiana

Bł. Beatricze d'Este, księżniczki, mniszki

śwśw. Alfiusza, Filadelfa, Cyryna, mm. († ok. 251)

św. Antonina zk. bpa Florencji († 1459)

śwśw. Gordiana, Epimacha, mm. († ok. 362)

św. Kana Avila († 1569)

św. Katalda bpa († 685)

św. Komgalla op. († 601)

śwśw. Nazariusza, Celsa, mm. († ok. 68)

śwśw. Kalepodiusza kpł., Palmacjusza konsula, Symplicjusza senatora, Feliksa, jego żony Blandy, mm. († ok. 222)

Bl. Beatricze d'Este, księżniczka, mniszka. Urodziła się około 1200 roku w starym książęcym rodzie. Na wieść o planowanym małżeństwie ucieka z domu i schroniła się w klasztorze benedyktynek w Salarola. Nieco później sama założyła klasztor na górze Gemmola, gdzie przebywała jako skromna mniszka. Zmarła w 1226 roku. Jej kult zatwierdził Klemens XIII (1763).

11 Maj

Mamerta Ignacego Franciszka Władysława Igi Miry Mirandy Jakuba Eweliusza Miry
Leonejusza

Św. Mamerta, bp († 477)

bł. Alberta z Villa d'Ogna mn. († 1279)

bł. Alojzego Rabata mn. († 1490)

św. Antyma kpł. m. († ok. 305)

św. Franciszka de Hieronimo kpł. zk. († 1716)

św. Ignacego z Laconi zk. († 1781)

św. Majola op. († 994)

śwśw. Maksyma, Bassusa, Fabiusza, mm. († ok. 305)
śwśw. Syzyniusza dk., Diokleta, Florencjusza, mm. († 305)

Św. Mamert, biskup (+ 477). Zastąpił jako mąż modlitwy za swych wiernych w Vienne, dotkniętych takimi nieszczęściami, jak trzęsienie ziemi, pożar nieurodzaje. z myślą o uproszenie urodzajów zainicjował tzw. dni krzyżowe. Podczas nich przez trzy dni (przed uroczystością Wniebowstąpienia Pańskiego) zanoszono błagalne modły połączone z procesjami. Zwyczaj ten przetrwał do naszych czasów procesje wyruszają na pola, a nabożeństwa odbywają się przy krzyżach przydrożnych. Jest patronem mamek i orędownikiem w chorobach piersi.

12 Maj

Nereusza Achillesa Pankracego Epifaniasza Domimika Flawii Germana Leopolda Domiceli
Juty Ignacego
Świętych męczenników Nereusza i Achillesa (WD)

Św. Pankracego, męczennika (WD)
Bł. Juty z Bielczyna, wdowy w *diecezji toruńskiej* (WD)
św. Dominika z Calzada († 1109)
śwśw. Flawii Domitylli, jej córki Plautylli, Eufrozji, Teodory, mm. († ok. 100)
św. Epifaniasza bpa w Salaminie († 403)
św. Germana, bpa patr. Konstantynopola († 733)
bł. Imeldy Lambertini dz. zk. († 1333)
bł. Joanny infantki portugalskiej († 1490)
św. Modoalda bpa Trewiru († 640)
św. Leopolda Mandić (1866-1942) zk. franciszkanina

Według św. Damazego papieża, **Nereusz i Achilles** byli żołnierzami rzymskimi, którzy przyjęli chrześcijaństwo i porzucili służbę wojskową. Zostali umęczeni za wiarę i pochowani na cmentarzu przy Via Ardeatina. Uszkodzona płaskorzeźba przedstawiająca Achillesa jest najstarszym znanym wizerunkiem męczeństwa.

Inna legenda dotycząca tych męczenników mówi, że należeli do dworzan Flawii Domiceli, wnuczki cesarza Wespazjana, małżonki konsula Tytusa Flawiusza Klemensa, która przyjęła chrzest. Po straceniu konsula Tytusa przez cesarza Domicjana Flawia została wygnana na wyspę Pantellerię pod Neapolem, a potem umęczona

wraz z Nereuszem i Achillesem.

Św. Pankracy, męczennik (+354). zachowało się niewiele wiadomości o tym Świętym, ale dobrze udokumentowany jest jego wczesny kult. Jako sierota miał przybyć z Frygii do Rzymu, gdzie przyjął chrzest. Podczas prześladowań poniósł śmierć na arenie - liczył wtedy 14 lat (?). Nad jego grobem papież Symmach (+514) wybudował bazylikę. Św. Pankracy uważany jest za stróża przysięg i mściciela krzywoprzysięstwa. Patron dzieci, podczas wiosennych przymrozków.

opiekun rycerstwa. Przyzywany

W IKONOGRAFII św. Pankracy przedstawiany jest jako młodzieniec w bogatej tunice z płaszczem. Czasami jako żołnierz Chrystusa. Jego atrybutami są: miecz, palma męczeńska, serce, włócznia.

13 Maj

Marii Serwacego Aleksandry Andrzeja Dobiesława Glicerii Ofelii Roberta Glorii

Św. Serwacego, bp († 384)

św. Andrzeja Huberta Fournet kpł. zk. († 1834)

bł. Gerarda z Villamagna giermka († 1245)

św. Glicerii m. († 177)

św. Jana Milczącego bpa mn. († 558)

bł. Magdaleny Albrici ksieni († 1465)

św. Mucjusza kpł. m. († ok. 305)

Św. Serwacy, biskup (+ 384). Po 345 roku biskup w Tongres (dzisiejsza Belgia). Identyfikowany z Sarbatiossem, jednym z biskupów pozostających w ostrej opozycji wobec arian na synodzie w Rimini. Gorliwy czciciel Matki Bożej. Zmarł w Maastricht. Orędownik podczas przymrozków Patron diecezji w Worms, miasta Maastricht; hutników stolarzy; osób mających reumatyzm i febrę.

W IKONOGRAFII św. Serwacy przedstawiany jest w biskupich szatach pontyfikalnych. Czasami razem ze św. Piotrem, który według legendy podaje mu srebrny klucz do bram nieba. Święty może tam wprowadzić każdego, kogo chce. Atrybutami są: chodaki, smok.

14 Maj

Macieja Michała Bonifacego Dobiesława Justyny Marii

Św. Macieja, Apostoła (*Święto*)

Św. Bonifacego, m. († 305)

bł. Idziego z Vouzella mn. († 1265)

św. Marii Dominiki Mazzarello dz. zk. († 1881)

św. Michała Gericoits zk.(† 1863)

Św. Maciej, Apostoł (+ ok. 50). Był jednym z 72 uczniów Jezusa. Wybrany przez Apostołów do ich grona na miejsce Judasza, po jego zdradzie i samobójstwie (Dz 1,15-26). Poza opisem powołania nie ma o nim pewnych informacji. Według tradycji Maciej Apostoł głosił Ewangelię w Judei, Etiopii, Kolchidzie. Euzebiusz z Cezarei Palestyńskiej podaje, że w Jerozolimie poniósł męczeńską śmierć przez ukamienowanie, natomiast Klemens Aleksandryjski odnotowuje, że zmarł śmiercią naturalną. Św. Maciej jest patronem Hanoweru oraz m. in. budowniczych, kowali, cukierników i rzeźników. Wzywają go nieplodne małżeństwa oraz chłopcy rozpoczynający szkołę.

W IKONOGRAFII przedstawiany jest św. Maciej w długiej, przepasanej tunice i w płaszczu.

Jego atrybuty: halabarda, księga, krzyż; kamienie, miecz, topór, włócznia - którymi miał być dobity.

Św. Bonifacy, męczennik (+ 305). Pochodził z Tarsu. Podczas prześladowań chrześcijan za czasów Dioklecjana aresztowany torturowany a następnie ścięty mieczem. w XVII wieku Stanisław Herakliusz Lubomirski, marszałek wielki koronny sprowadził z Rzymu do

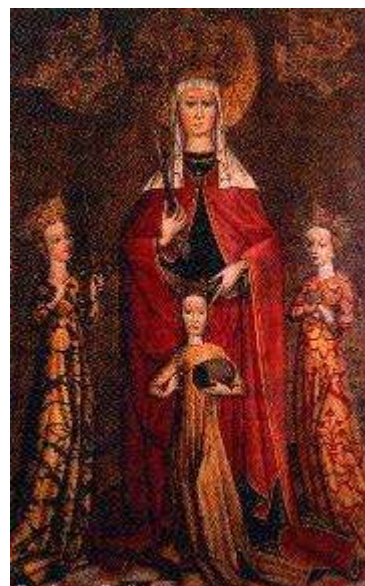
Warszawy relikwie św. Bonifacego. Spoczywają one na Czerniakowie w kościele pod wezwaniem Świętego.

15 Maj

Zofii Izydora Retyka Berty Nadziei Małgorzaty Jana
Św. Zofii, wdowy, m. († II w)
św. Izydora Oracza (1080-ok. 1130)
św. Dympny królowny Irlandii dz. m. († VI w.)
śwśw. Kasjusza, Wiktoryna, Maksyma, mm. († III w.)
śwśw. Piotra, Andrzeja, Pawła, Dionizji, mm. († 251)
św. Retyka bpa († 334)
św. Symplicjusza bpa m. († 304)

Św. Zofia, wdowa, męczennica (+II w.). Według tekstów z VII wieku zginęła w Rzymie podczas prześladowań chrześcijan za czasów Hadriana I. Kult Świętej rozwinął się w połowie VII wieku z chwilą sprowadzenia jej relikwii do alzackiego klasztoru w Eschau oraz za pontyfikatu papieża Sylwestra II.

W IKONOGRAFII św. Zofia przedstawiana jest w otoczeniu trzech córek: Wiary Nadziei i Miłości, które według opowieści poniosły męczeńską śmierć ze swoją matką. Według innej wersji św. Zofia zmarła w kilka dni później na ich grobie.

16 Maj

Andrzeja Szymona Piotra Jędrzeja
Św. ANDRZEJA BOBOLI, KAPŁANA I MĘCZENNIKA
patrona Polski oraz archidiecezji warmińskiej i diecezji łomżyńskiej (Święto)
W metropolii warszawskiej patrona metropolii (UROCZYSTOŚĆ) Św. Szymona Stock, zk.
św. Brendana op. († ok. 580)
św. Domnola bpa w Le Mans († 581)
św. Fidola († VI w.)
św. Honorata bpa w Amiens († 600)
św. Peregryna bpa Auxerre († 304)

św. Posydiusza bpa Kalamy w Numidii († 437)

św. Ubalda bpa Gubbio († 1160)

Św. Andrzej Bobola, zakonnik, męczennik. Urodził się 30 listopada 1591 roku w Strachocinie koło Sanoka. Pochodził ze szlacheckiej rodziny. Mając 20 lat wstąpił do jezuitów w Wilnie, gdzie odbył studia. w 1622 roku przyjął święcenia kapłańskie. Pracował jako kaznodzieja, spowiednik, wychowawca młodzieży w Wilnie, Połocku, Warszawie, Łomży Pińsku. Podejmował szczególne wysiłki na rzecz pojednania prawosławnych z katolikami. Jego gorliwość, którą określa nadane mu określenie "łowca dusz duszochwat", była powodem wrogości ortodoksów w czasie wojen kozackich przerodziła się w nienawiść i miała tragiczny finał. w maju 1657 roku Kozacy napadli na Janów Poleski i dokonali rzezi wśród katolików i żydów. Andrzeja Bobolę pochycili w pobliskiej wiosce. Przywleczony do Janowa, został skatowany straszliwie okaleczony a następnie na rynku miejskim powieszony do góry za nogi i dobity szablą. Relikwie Świętego odbyły szczególną wędrówkę w wyniku wydarzeń historycznych. z Pińska, przez Połock, Moskwę (1917), Rzym, przybyły w 1938 roku do Warszawy. Tutaj dzieliły losy wojenne Starówki. Od 1945 spoczywają w kościele pod wezwaniem św. Andrzeja Boboli przy ul. Rakowieckiej. Święty jest patronem archidiecezji białostockiej, warmińskiej, diecezji: drohiczyńskiej, łomżyńskiej, pińskiej, płockiej, oraz kolejarzy.

W IKONOGRAFII św. Andrzej Bobola przedstawiany jest w stroju jezuitę z szablami wbitymi w jego kark i prawą rękę lub jako wędrowiec.

17 Maj

Paschalisa Weroniki Sławomira Antonii Wilhelma Wiktora Stanisława Andrzeja Brunona

Św. ANDRZEJA BOBOLI, KAPŁANA I MĘCZENNIKA

w diecezji gliwickiej (Święto)

Św. Paschalisa Baylon, brata zakonnego (1540-1592)

bł. Andrzeja Abellon zk. († 1450)

bł. Antonii Messina m. († 1935)

bł. Wilhelma zk. († 1368)

Św. Paschalis Baylon, brat zakonny (1540-1592). Urodził się w Torre Hermoza w Aragonii. Był pasterzem owiec. z powodu zaniedbanego wyglądu nie chciano go przyjąć do klasztoru. Kiedy miał 24 lata, jego pobożność, dar kontemplacji były już szeroko znane w okolicy. Franciszkanie otworzyli przed nim bramy nowicjatu w Montfort koło Walencji. Zaproponowano mu studia i przyjęcie święceń kapłańskich. Nie przyjął tej oferty. Pozostał skromnym bratem zakonnym. Był mistykiem. Miał szczególną cześć dla Chrystusa w Najświętszym Sakramencie. Posiadał dar czytania w ludzkich sercach oraz

w przyszłości. Jest patronem stowarzyszeń i kongresów eucharystycznych.

W IKONOGRAFII św. Paschalis przedstawiany jest w habicie lub jako pasterz, czasami z kijem pasterskim. Bywa ukazywany jako adorujący Chrystusa w monstrancji. Jego atrybutem jest także krzyż.

18 Maj

Jana Eryka Feliksa Blandyny Aleksandry Sandry Wilhelma

Św. Jana I, papieża i męczennika (WD)

Bł. Stanisława Papczyńskiego, prezbitera (WD)

Św. Eryka IX Jedvardsson, króla

św. Feliksa z Cantalice zk. († 1587)

św. Iwona kpł. († 1303)

św. Potamona bpa Heraklei m. († ok. 341)

śwśw. Teodora, Tekuzy, Aleksandry, Klaudii, Fainy, Eufrazji, Matrony, Julitty, mm. († ok. 303)

Św. Jan I, papież, męczennik (+526). Urodził się w Toskanii. Stolicę Piotrową objął w sierpniu 523 roku. Wprowadził do kalendarza liczenie lat od narodzin Pana Jezusa, według obliczeń Dionizego Małego, mnicha syryjskiego. w związku z dekretem cesarza Justyniana, nakazującym arianom zwrot wszystkich kościołów katolikom, król Ostrogotów, Teodoryk, przymusił papieża, aby udał się do Konstantynopola w celu złagodzenia zarządzenia. Jan i został przyjęty na dworze cesarskim z honorami.

Dokonał koronacji cesarza. Po powrocie do stolicy Ostrogotów Rawenny Jan i przedłożył utrzymanie edyktu cesarskiego. Nieoczekiwanie został przez króla zatrzymany siłą. w kilka dni później zmarł. Jego ciało przeniesiono do Rzymu w 530 roku.

W IKONOGRAFII św. Jan i przedstawiany jest w stroju papieża. Jego atrybutem jest więzienie.

19 Maj

Urbana Piotra Iwona Kryspina Alkuina Mikołaja

Św. Urbana I, pp

św. Iwo Helory, prawnika, kpł.

św. Celestyna V pp. († 1296)

św. Dunstana bpa Canterbury († 988)

bł. Humiliany Cerchii wdowy († 1246)

św. Kryspina z Viterbo zk. († 1750)

błbł. Jana de Cetina. Piotra de Duenas, mm. († 1397)

św. Teofila z Corte kpł. zk. († 1740)

Św. Urban I, papież. Lata 222-230 wyznaczają jego pontyfikat. w średniowieczu był jednym z najbardziej popularnych świętych. w jego dzień błogosławiono pola. Patron właścicieli winnic, winnej

latorośli, ogrodników, rolników, dobrych urodzajów.

Według podania św. Urban wydał instrukcję, aby kler do Mszy św. używał kielicha i pateny ze złota lub srebra.

W IKONOGRAFII ukazuje się Świętego w pontyfikalnych szatach i w tiarze. Jego atrybutami są: kielich, krucyfiks, księga, miecz, winne grono, winne grono na księżdzie.

20 Maj

Aleksandra Bernardyna Kolumby Bazylego Iwony Karola

Św. Bernardyna ze Sieny, kapłana (*WD*)

Św. Austregisyla bpa w Bourges († 624)

św. Anastazego bpa († 608)

bł. Karola de Mazonod kpł. zk. († 1861)

bł. Kolumby z Rieti zk. († 1501)

śwśw. Taleleja, Asteriusza, Aleksandra, mm. († ok. 272)

św. Teodora bpa († 778)

Św. Bernardyn ze Sieny, zakonnik, doktor Kościoła (1380-1444). Wcześniej osierocony, wychowywał się u krewnych. Miał 19 lat, kiedy skończył prawo w Sienie. w 1402 roku wstąpił do franciszkanów. w dwa lata później przyjął święcenia kapłańskie. Dał początek nowej gałęzi zakonu - zwanego obserwantami (u nas bernardynami) - wprowadzając surową regułę. Bernardyn jako wybitny mówca przemierzał ówczesną Italię. Jego kazania oddziaływały na wielu słuchaczy. Twórca cennych dzieł teologicznych. Człowiek pokorny - trzykrotnie odmówił proponowanego mu biskupstwa w Sienie, Ferrarze i Urbino. Znany z gorliwej modlitwy i szczególnej czci Imienia Jezus. Nabożeństwo do Imienia Zbawiciela zawdzięcza mu decydujący rozwój. Bernardyn w latach 1438-1442 pełnił urząd wikariusza generalnego zakonu. Brał udział w Soborze Florenckim (1439), gdzie działał na rzecz zjednoczenia Greckiego Kościoła Ortodoksyjnego z Katolickim. Zmarł w Aquili i tam go pochowano. Jest patronem bernardynów,

Sieny, rodzinnej miejscowości Massa Martitima oraz tkaczy. Orędownikiem chorych na gardło i krwawiących.

Wśród bernardynów są polscy błogosławieni i święci: Szymon z Lipnicy, Jan z Dukli, Władysław z Gielniowa. Wywarli oni poważny wpływ na życie religijne w Polsce.

W IKONOGRAFII Święty przedstawiany jest w habitie bernardyńskim; czasem jako kaznodzieja.

Jego atrybutami są: u nóg trzy infuły, których odmówił; otwarta księga; krzyż z monogramem IHS; w ręku monogram IHS w promieniach.

21 Maj

Jana Wiktora Karola Ryczezy Walentego Tymoteusza Donata Eugeniusza Serapiona
Św. Jana Nepomucena, kapłana i męczennika

W archidiecezji krakowskiej (WD)

w metropolii górnośląskiej oraz diecezji bielsko-żywieckiej i świdnickiej (WO)

Bł. Ryczezy (Rykxa), królowej († 1063)

św. Hospicjusza († VI w.)

śwśw. Nikostrata, Antiocha, trybunów, mm. († IV w.)

śwśw. Polieukta, Wiktoriusza, Donata, mm. († III w.)

św. Sekunda kpł. m. († IV w.)

św. Sekundyna m. († ok. 260)

św. Serapiona Sydonity ps. w Egipcie

śwśw. Synezjusza, Teopompa, mm. († III w.)

Św. Jan Nepomucen, kapłan, męczennik (1348-1393). Był notariuszem biskupim i proboszczem w Pradze. Wysłany do Padwy na studia, kończy je jako doktor prawa. Po powrocie zostaje mianowany kolejno: proboszczem, kanonikiem, archidiakonem, wikariuszem generalnym. Podczas trwającego sporu między Wacławem IV Luksemburczykiem a arcybiskupem Pragi św. Jan, będąc mediatorem, zostaje uwięziony przez porywczego króla i poddany torturom. Następnie zrzucono go do Wełtawy. Według "Kroniki" Tomasza Ebendorfera z Haselbach z 1450 roku św. Jan zginął, ponieważ odmówił ujawnienia tajemnicy spowiedzi małżonki królewskiej królowej Zofii. Święty jest patronem zakonu jezuitów, Pragi; spowiedników, szczerej spowiedzi, dobrej sławy, tonących. Orędownikiem podczas powodzi. Beatyfikowany w 1721 roku, kanonizowany w 1729.

W IKONOGRAFII Święty przedstawiany jest w stroju kapłańskim, w sutannie, rokicie, birecie. w ręku palma męczeńska. Niekiedy trzyma palec na ustach (symbol zachowanej tajemnicy). Jego atrybutami są: klucz, książka, kłódka, krzyż w ręce, zapieczętowany list, most, z którego został zrzucony, pieczęć, wieniec z pięciu gwiazd, wieniec z gwiazd w środku napis TACUI "milczałem"; woda, zamek.

22 Maj

Ryty Wiesławy Heleny Julii Romy Romana Attona

Św. Rity z Cascia (WD)

Św. Attona bpa w Pistoli († 1143)

św. Bazyliszka m. († IV w.)

św. Fulka († XII w.)

św. Heleny dz. († V w.)

śwśw. Kasta i Emila, mm. († III w.)

św. Marcjana bpa († 127)

św. Romana op. († VI w.)

śwśw. Piotra od Wniebowzięcia, Jana Machado, mm. w Japonii (†1617)

Św. Ryta, wdowa, zakonnica. Jedna z najbardziej popularnych świętych na świecie. Urodziła się około 1380 roku w rodzinie ubogich górali w Rocca Porena, niedaleko Cascii (Umbria) jako jedyne dziecko. Na życzenie rodziców wyszła za mąż. Związek był nieudany. Porywczy brutalny mąż był powodem jej dramatów. Zginął zabity w porachunkach wendety Ryta była matką dwóch synów, z którymi miała kłopoty wychowawcze. Bojąc się, by nie kontynuowali wendety prosiła Boga, aby raczej zabrał ich ze świata, niż mieliby stać się zabójcami. Zmarli podczas epidemii. Ryta jako trzydziestokilkuletnia wdowa wstąpiła do zakonu augustianek. Odznaczała się posłuszeństwem, duchem modlitwy i cierpliwością. Będąc prostą i niewykształconą osobą, osiągnęła szczyty kontemplacji. Pewnego dnia podczas modlitwy przed Ukrzyżowanym, którego postać była na fresku, cierni oderwał się z korony Jezusa i wbił się w jej czoło. Ta bolesna

rana szczególnie stygmat była powodem jej niesłychanych cierpień przez 15 lat. Zmarła na gruźlicę 22 maja 1457 roku w Cascii. Tam spoczywa jej ciało nienaruszone do dziś. Sanktuarium Świętej, obejmujące jej rodzinny dom w Rocca Porena oraz klasztor i kościół w Cascii, w którym została pochowana, jest miejscem tłumnych pielgrzymek. Beatyfikowana w 1627 roku, kanonizowana w 1900. Św. Ryta jest patronką w sprawach trudnych i beznadziejnych. Jest opiekunką wielu dzieł charytatywnych i bractw.

W IKONOGRAFII Święta przedstawiana jest w stroju zakonnym w czarnym habicie i w białym welonie, z cierniem na czole. Jej atrybutami są: dwoje dzieci, krucyfiks, cierni, figa, pszczoły róza.

23 Maj

Iwony Dezyderiusza Wilberta Leoncjusza Jana Dezyderego

Św. Leoncjusza z Rostowa, bpa, m. († ? - 1071)

św. Dezyderego bpa z Vienne m. († ok. 407)

śwśw. Eutychiusza, Florencjusza, mn. († VI w.)

bł. Jana z Prado kpł. m. († 1631)

św. Jana de Rossi kpł. zk. († 1764)

śwśw. Kwinkcjana, Lucjusza, Juliana, mn. († 259)

św. Michała bpa w Synnadzie († 826)

św. Wilberta rycerza mn. († 962)

Św. Leoncjusz z Rostowa, biskup, męczennik. Był Grekiem. Jako mnich w Ławrze Pieczerskiej powołany został na biskupa do Rostowa nad Donem. Jego gorliwość spotykała się z dużym sprzeciwem ze strony mieszkających tam pogan. Zginął w 1071 roku podczas zamieszek na tle religijnym.

24 Maj

Marii Joanny Zuzanny Estery Wincentego Mileny
Rogaczana Donaczana Magdaleny Zofii

Św. Donaczana i św. Rogaczana, mm. († III w)

bł. Franciszka Clet kpł. m. w Chinach († 1820)

bł. Joanny żony Chuzy († I w.)

św. Ludwika Zefiryne Moreau bpa w Kanadzie († 1901)

św. Manachena († I w.)

św. Wincentego z Lérins

mn. († 450)

Św. Donaczan i św. Rogaczan, męczennicy
Donaczan był katechumenem. Od "dzieci nantejskimi", w młodym wieku.

(+III w.). Byli braćmi. chrześcijaninem, Rogaczan starożytności zwani ponieważ ponieśli śmierć

25 Maj

Bedy Grzegorza Marii-Magdaleny Magdaleny Piotra Urbana Borysława Magdy Leona
Urszuli

Św. Bedy Czcigodnego, kapłana i doktora kościoła (WD)

Św. Grzegorza VII, papieża (WD)

Św. Marii Magdaleny de Pazzi, dziewicy (WD)

Św. Aldhelma bpa w Sherborne († 709)

św. Dionizego bpa († ok. 360)

św. Leona († 550)

św. Magdaleny Zofii Barat dz. zk. († 1865)

św. Zenobiusza bpa († V w.)

Św. Beda Czcigodny, zakonnik, kapłan, doktor Kościoła (673-735). Kiedy miał 7 lat, powierzono jego wychowanie i wykształcenie opactwu Wearmouth (Brytania). Następnie przeniósł się do opactwa benedyktyńskiego w Jarrow, gdzie jako mnich spędził ponad 50 lat. w wieku 30 lat przyjął święcenia kapłańskie. Był wielkim uczonym, o niezwykle szerokich zainteresowaniach. Pozostawił po sobie olbrzymią spuściznę naukową i literacką, był także poetą. Zajmował się homiletyką oraz studium biblijnym. Nazwano go "największym egzegetą średniowiecza". Dał się poznać jako znakomity historyk. "Zachód mądrością swoją oświecił" - powiedział o nim św. Robert Bellarmin. Synod w Akwizgranie (836) nadał mu przydomek "Venerabilis" - "Czcigodny". Leon XIII ogłosił go w 1899 roku doktorem Kościoła.

W IKONOGRAFII św. Beda występuje rzadko. Jest przedstawiany w benedyktyńskim habicie.

Atrybutami Świętego są: księga, pióro, zwój pergaminu.

Św. Grzegorz VII, papież, urodził się w 1028 roku w Toskanii. Miał na imię Hildebrand. Przybył wcześniej na Lateran. Być może przedtem był mnichem u benedyktynów w Cluny. Był wysyłany przez papieży (Grzegorza VI, Leona IX, Mikołaja II) z misjami do różnych krajów. w 1054-1056 legat papieski we Francji, w 1057 w Niemczech. Później zarządzał bazyliką św. Pawła za Murami. Był skarbnikiem Stolicy Apostolskiej. Miał poważny wpływ na politykę papieży XI wieku. Aleksander II mianował go kardynałem-archidiakonem. Po śmierci tego papieża Hildebrand został wybrany na stolicę Piotrową 22 kwietnia 1073 roku. Przyjął wtedy święcenia kapłańskie i biskupie. Podjął głęboką reformę Kościoła, pragnąc uniezależnić go od władzy świeckiej. Wypowiedział walkę: symonii (kupowaniu urzędów kościelnych), inwestyturze (wybieraniu przez panujących na stanowiska kościelne m.in. biskupów i opatów) oraz niezachowywaniu celibatu przez duchownych. Na synodzie rzymskim w lutym 1076 roku ekskomunikował króla niemieckiego Henryka IV, który wystąpił przeciw jego dekretem. w rok później w Canossie król jako pokutnik stał przez trzy dni u bram zamku, prosząc papieża o

przebaczenie. Grzegorz zdjął z niego klątwę, ale konflikt nie ustał. w 1084 roku Henryk IV zdobył Rzym i osadził w nim antypapieża Klemensa III. Grzegorz VII podczas najazdu schronił się w Zamku Anioła. w kilka tygodni później z odsieczą przyszły wojska normañskie i przymusiły do odwrotu króla niemieckiego oraz antypapieża. Grzegorza uwolniono. Wezwani przez niego sprzymierzeńcy zachowali się jednak jak wrogowie - rabując, niszcząc i paląc. Grzegorz VII został zmuszony do opuszczenia Rzymu. Udał się do Salerno. Tam 25 maja 1085 roku zmarł. Na łożu śmierci wypowiedział słowa, które umieszczono w katedrze przy ołtarzu, gdzie spoczywa: "Umiłowałem sprawiedliwość, a zniechęciłem nieprawość, dlatego umieram na wygnaniu." Kanonizowany w 1606 roku.

W IKONOGRAFII Grzegorz VII przedstawiany jest w papieskim stroju, często w tiarze. Jego atrybutami są: gołąb, księga, łyż (z powodu doświadczanych prześladowań), obraz Matki Bożej, do której miał szczególne nabożeństwo.

Św. Maria Magdalena de Pazzi, dziewica, zakonnica.

Urodziła się 2 kwietnia 1566 roku w możnej rodzinie Pazzi we Florencji. Nadano jej imię Katarzyna. Mając 18 lat wstąpiła do klasztoru karmelitańskiego Matki Bożej Anielskiej i przyjęła imię zakonne Maria Magdalena. w rok później podczas choroby złożyła śluby. Kolejno pełniła obowiązki: zakrystianki, furtianki, mistrzyni nowicjatu, przełożonej domu. Wiodła życie umartwione i przeniknięte modlitwą. Maria Magdalena doświadczała wielu cierpień.

Miała dar stygmatów i prorokowania. Była mistyczką. Doznała duchowych zaślubin. w wizjach otrzymała m.in. zrozumienie tajemnicy Trójcy Przenajświętszej i Wcielenia Jezusa. Święta pozostawiła pisma ukazujące głębokie doświadczenia duchowości chrześcijańskiej. Zmarła 25 maja 1607 roku. Jest patronką Florencji i Neapolu. Beatyfikowana w 1626 roku, kanonizowana w 1669.

W IKONOGRAFII św. Maria Magdalena ukazywana jest w habitach karmelitanki. Jej atrybutami są: Dziecię Jezus, dyscyplina, gołąbica, korona cierniowa, krzyż, lilia, serce trzymane w prawej dłoni, stygmaty.

26 Maj

Filipa Pauliny Lamberta Piotra Eweliny Marianny

Św. Filipa Nereusza, kapłana (WO)

Św. Eleutera pp. m. († 189)

św. Kwadratusa m. († ok. 129)

św. Lamberta bpa († 1154)

św. Marii Anny od Jezusa de Paredes tercjarki († 1645)

św. Symitriusza kpł. m. († II w.)

św. Zachariasza bpa († III/IV w.)

Św. Filip Neri, kapłan (1515-1595). urodził się we Florencji. Studiował filozofię i teologię na uniwersytecie w Rzymie. Prowadził życie modlitwy, umartwienia, miłosierdzia. w trosce o pielgrzymów i chorych założył religijne bractwo, zyskując miano "Apostoła Rzymu". Mając 36 lat przyjął święcenia kapłańskie. Wkrótce potem zorganizował stowarzyszenie księży, z którego wyłonił się nowy zakon - oratorianów (tzw. filipini). Do duszpasterstwa obok nauczania katechizmu, ćwiczeń duchowych, pielgrzymek włączył naukę i kulturę. Doradca papieży, kierownik duchowy wielu dostojników. Był jednym z najbardziej wesołych świętych.

W IKONOGRAFII św. Filip przedstawiany jest jako mężczyzna w średnim wieku, z krótką brodą, w sutannie i birecie.

Jego atrybutem jest lilia, serce i lilia.

27 Maj

Augustyna Juliana Fryderyka Małgorzaty
 Św. Augustyna z Canterbury, biskupa (WD)
 Św. Eutropiusza bpa Orange († V w.)
 św. Fryderyka bpa († 1121)
 św. Juliana m. († 297)
 bł. Małgorzaty Pole w Londynie († 1541)

Św. Augustyn z Canterbury, biskup (+604/605). Apostoł Anglii. Będąc opatem benedyktyńskiego klasztoru św. Andrzeja w Rzymie, zostaje wysłany przez Grzegorza Wielkiego do Brytanii (596). Przybył tam z czterdziestu misjonarzami. Król Kentu św. Etlbert wraz z małżonką Bertą przyjął ich życzliwie. Augustyna osadził w stolicy Canterbury. Tam podjął on ewangelizacyjną, a następnie erygował biskupstwo i katedrę. w 601 roku Grzegorz Wielki mianował Augustyna arcybiskupem i pierwszym prymasem Anglii. Zalecił mu także tworzenie biskupstw w Yorku i Londynie. Święty zmarł 26 maja 604/605? roku.

W IKONOGRAFII przedstawiany w stroju biskupim lub jako benedyktyn.

28 Maj

Justyny Jaromira Germana Wilhelma Justa Lanfranka Augustyna Marii-Anny Małgorzaty

Św. Germana z Paryża, bpa (496 - 576)

św. Helikonidy m. († III w.)

bł. Herkulana z Piegaro kpł. zk. († 1451)

św. Justa bpa w Urgel († ok. 550)

bł. Marii Bagnesi († 1578)

św. Podiusa bpa Florencji († X w.)

św. Senatora bpa († ok. 480)

św. Wilhelma mn. († 812)

Św. German z Paryża, biskup (496-576). Po studiach w Avallon podjął życie pustelnika. Około 540 roku przyjął święcenia kapłańskie. Na życzenie biskupa Autun przeprowadził reformę tamtejszego klasztoru św. Symforiana. w 556 roku został mianowany biskupem Paryża. Na terenie diecezji podjął działalność charytatywną i reformatorską. Założył opactwo św. Krzyża i św. Wincentego z Saragossy (od VIII w. Saint-Germain-des-Prés). Zmarł 28 maja 576 roku w Paryżu.

29 Maj

Urszuli Bogusławy Magdaleny Andrzeja Bogumiły Teodozji Maksyma Joanny

Św. Urszuli Ledóchowskiej, zakonnicy (WO)

w archidiecezji poznańskiej, patronki diecezji (WO)

Św. Andrzeja z Chio m. († 1465)

św. Maksymina bpa w Trewirze († 346)

błbł. Stefana kpł. zk., Rajmunda kpł. zk., mm. († 1242)

śwśw. Syzyniusza, Martyriusza, Aleksandra, mm. († 397)

bł. Wilhelma Arnaud m. († 1242)

Św. Urszula Ledóchowska, zakonnica. Urodziła się w 1865 roku w Loosdorf koło Wiednia. Miała na imię Julia Maria. w 1883 roku wraz z bliskimi przenosi się do nabytego przez ojca majątku w Lipnicy Murowanej koło Bochni. Jako 21-letnia dziewczyna wstępuje do klasztoru urszulanek w Krakowie i przyjmuje zakonne imię Urszula. Zajmuje się młodzieżą, pełniąc funkcje wychowawczyni internatu oraz nauczycielki. w 1904 roku zostaje przełożoną. w 1907 roku wyjeżdża do pracy dydaktycznej w Petersburgu. Następnie przenosi się do Finlandii, gdzie otwiera gimnazjum dla dziewcząt. Podczas I wojny światowej apostołuje w krajach skandynawskich, wygłasza odczyty o Polsce, organizuje pomoc dla osieroconych polskich dzieci. w roku 1920 wraca do Polski. Osiedla się w Pniewach koło Poznania, gdzie - z myślą o pracy apostoelskiej w nowych warunkach - zakłada zgromadzenie Sióstr Urszulanek Serca Jezusa Konającego, zw. urszulanki szare. Całe jej życie było

ofiarną służbą Bogu, ludziom. Kościołowi i ojczyźnie.

Umarła 29 maja 1939 roku w Rzymie. Beatyfikowana przez Jana Pawła II 20 czerwca 1983 roku w Poznaniu, a 18 maja 2003 w Rzymie kanonizowana.

W IKONOGRAFII przedstawiana jest Św. Urszula w szarym zakonnym habicie.

30 Maj

Jana Karola Ferdynanda Joanny Feliksa

Św. Zdzisławy (WD)

Św. Jana Sarkandra, kapłana i męczennika (WD)

W archidiecezji katowickiej (WO)

W diecezji bielsko-żywieckiej patrona diecezji (WO)

św. Anastazego bpa († ok. 680)

bł. Andrzeja Franchi zk. bpa († 1401)

śwśw. Bazylego, jego żony Emmelii († ok. 355)

św. Eksuperancjusza bpa Rawenny († 418)

św. Feliksa I pp. († 274)

św. Ferdynanda III króla Kastylii i Leonu († 1252)

śwśw. Gabina i Kryspuła, mm. († ok. 130)

Św. Jan Sarkander, kapłan, męczennik. Urodził się 20 grudnia 1576 roku w Skoczowie. Po śmierci ojca jego rodzina przenosi się do Przybora na Morawach. Kształcił się u jezuitów w Ołomuńcu. Doktorat z filozofii uzyskał na uniwersytecie w Pradze, a z teologii w Grazu. w 1609 roku przyjmuje święcenia kapłańskie oraz podejmuje pracę jako wikariusz. w kilka lat później zostaje proboszczem w Holeszowie. Jego gorliwość i

bezkompromisowość wzbudziła poważny sprzeciw tamtejszych

husytów i protestantów. Kiedy wybuchła wojna trzydziestoletnia, przynaglony przez swoich parafian, opuszcza Holeszów. Pielgrzymuje do Częstochowy jakiś czas przebywa w Rybniku i Krakowie. Ponieważ nie przyjęto jego rezygnacji z urzędu proboszcza, wraca na swoją placówkę. W 1620 roku chroni miasto przed grabieżą i spalaniem, wychodząc procesjonalnie naprzeciw nacierającemu wojsku lisowczyków. Posądzony przez protestantów o ich sprowadzenie, zostaje aresztowany, uwięziony i okrutnie torturowany. Parę tygodni później 17 marca 1620 roku umiera w więzieniu wskutek odniesionych ran. Kanonizował go papież Jan Paweł II w 1995 roku.

31 Maj

Petroneli Anieli Marii Kamili Kamila Marietty Ernestyny Feliksa

Bł. Kamili Baptysta Verano, dziewicy, zakonnicy (1458 - 1524)

bł. Feliksa z Sycylii zk. († 1787)

śwśw. Kancjusza, Kancjana, Kancjanilli

św. Paschazego dk. m. († V w.)

św. Petroneli m. († I/II)

Bł. Kamila Baptysta Verano, dziewica, Zakonnica (1458-1524). Pochodziła z rodziny książęcej. Mając

23 lata wbrew woli rodziców wstąpiła do klarysek w Urbino. Tam przyjęła imię zakonne Baptysta. w trzy lata później przeniosła się do nowego klasztoru w Camerino, który ufundował jej ojciec. Następnie założyła klasztor w Fermo. Prowadziła życie surowe i pełne wyrzeczeń. Doznała wielu cierpień. Miała dar mistycznego zjednoczenia z Jezusem, prorocstwa oraz czytania w ludzkich sercach. Zmarła podczas epidemii 31 maja 1524

roku.